

EL MON: FILM DE LA SETMANA

De la Rússia soviètica

Les grans obres que diuen que han fet els soviets no donen cap rendiment, encara que els obrers estan sotmesos a un règim dolorós

Interessants observacions i declaracions d'un periodista japonès

La major part dels periodistes que han visitat la U. R. S. S. hi han anat ja amb una opinió feta de la vida del «paradis vermell» i el seu mètode bolxevista i han vist les coses segons la seva opinió política. Per primera vegada hem sabut el parer d'un periodista japonès, el qual, de pas per Riga, ha trobat la possibilitat de fer un llarg viatge d'estudi per la Unió de la República Soviètica, i ha observat la situació, no solament com un asiàtic, sinó com un home la pàtria del qual estarà, en un temps pròxim, en conflicte amb la Rússia Soviètica. Malgrat la constant obsessió de la vigilància d'un «Inturist» (semblant a un agent de la C. P. U.), ell s'esforça de no fer veure altra cosa sinó que està encisat dels Soviets; però el periodista japonès ha pogut descobrir la veritat amb rara claredat i amb una gran imparcialitat.

Jo m'he persuadit —ha dit als seus col·legues de Riga— que el govern soviètic ha concebut grans projectes, però que durant els quinze anys de règim comunista, no han passat de projectes. Em falta veure la «Dnieprostroi», una immensa resclosa per a l'alimentació d'una central elèctrica, encara que la central no ha pas estat del tot construïda, i ningú no pot dir quan aquesta funcionarà. A Nijni-Novgorod he visitat una colosal fàbrica adaptada per a la construcció de 200.000 automòbils a l'any, més al cap de dos anys de la seva construcció no ha sortit una sola màquina d'aquesta fàbrica, a desgrat de treballar-hi 20.000 obrers. Jo no diré si la població està satisfeta del règim, puix tothom és igualment i durament sotmès al treball, i és materialment impossible fer-los dir una sola paraula. Per altra part, és inútil interrogar cap treballador d'alguna categoria; tots són agents de la C. P. U.»

La dictadura russa de Stalin s'acaba?

Totes les dictadures, totes les tiranies són nocives al país que les ha de sofrir. Rússia està so-

frint de la tirania d'Stalin. Què s'hi esdevé? Una inseguretat personal espantosa. Basta una sospita, una denúncia per causar un afusellament.

Lenine s'havia voltat de gent de confiança, bé que allunyava sistemàticament els febles, els vacil·lants, els poc enèrgics i els que podien tenir miraments de consciència. Tots han anat desapareixent del costat de Stalin. Molts han caigut en els remordiments, en la disbauxa i en la follia. L'únic que Lenine no volia al cap del poder, i així ho recomanà abans de morir, era el tirà de la Rússia d'ara.

Ara sembla que Stalin té una malaltia greu, que ha estat intervinguda, diuen, per il·lustres especialistes alemanys. Un d'ells, el professor Zondek, ha visitat últimament el tirà rus. Què s'esdevindria si Stalin morís? Qui el succeiria? No hi hauria un canvi en les coses de Rússia?

Mentrestant el país ja no pot sofrir més la tirania. Entre els obrers i els pagesos hi ha un gran moviment anticomunista. Els lloctinents de Dzerjinski, Kiakovski i Issakof, han estat assassinats amb els soldats que els acompanyaven. La policia ha d'empresonar colles de pagesos que formen societats contra el bolxevisme. A Iziaslav, cinc pagesos han estat condemnats a mort, i cent a la deportació. En una setmana hi han hagut naranta-sis manifestacions obreres contra el govern. A Odessa, dos obrers comunistes Kostine i Stepanenko i set soldats del Quepeti, han estat afusellats pel delictes de propaganda contra Stalin. Això només són alguns fets entre els moltíssims que podríem adduir. Es mantindrà gaire aquets estat de violència? No és l'estat de violència amb què terminen totes les dictadures?

Els soviets inventen un aparell que ja fa trenta anys que serveix a les altres indústries

Textil Zeitung diu el següent: «L'invent que acaba de fer-se a Rússia no té res de nou. Ja fa trenta anys que en la indústria tèxtil es construïren aparells adaptats als telers que llavors existien, de tal manera que el teler ordinari es convertia en una mena de teler automàtic. Fins al començament de la guerra, tots aqueixos dispositius, a causa dels salaris aleshores en vigor, no resultaven pràctics. En canvi, des de la guerra i en

proporció creixent, s'han introduït una sèrie de construccions en la seva major part de procedència alemanya. El rendiment d'aquests aparells és tan gran com el d'aqueix que anuncien els russos, sobretot si hom té en compte que el nombre de telers que es poden acoblar en tots ells no depèn tant dels automàtics com del material que s'elabora. El comunicat rus seria capaç de produir intranquil·litat en certs centres on no se segueixen els progressos de la tècnica. Per això, importa molt posar les coses en el seu lloc».

A causa de la pràctica del col·lectivisme forçós, la campanya de la sembradura s'ha fet en molt males condicions

Les estadístiques demostren com dintre el règim comunista la producció de gra, abans tan abundant, es va perdre

El professor Markov, un dels més profunds coneixedors de l'agricultura russa, analitza les dades estadístiques soviètiques recents relatives a la sembra de primavera, i en treu una conseqüència desastrosa. Aquestes estadístiques, comparades amb les de l'any passat, fan veure encara més clara la greu situació present. La sembra de la primavera de l'any passat ha

estat una desil·lusió per als soviets, vistos els resultats poc menys que negatius que ha donat. Aquest any la situació ha empitjorat, puix que el retard de la sembra és molt considerable, i és fatal per a una bona part de la collita.

El professor Markov ha demostrat, amb un esquema de font soviètica, el greu estat de la campanya agrícola actual, agreujada molt més amb la pràctica del col·lectivisme forçós. Ha examinat detalladament la situació en la regió agrícola més important de Rússia, i ha dit que aquesta constatació confirmava la veritat de les seves apreciacions.

Jo crec —ha dit Markov— que el desenvolupament de l'agricultura russa va per tan mals camins, que farà impossible el sosteniment dels principis polítics econòmics d'Stalin. L'obertura del mercat i l'autorització de venda dels productes agrícoles, no poden portar cap benefici. La catastròfica situació de l'agricultura repercutirà forçosament en la indústria i en tota l'economia nacional.

El partit comunista, en lloc de preparar-se per al segon pla quinquennal, es veu obligat a modificar la base de la seva política econòmica. L'estalinisme es troba en un gran perill de mort.

Els procediments russos

La influència dels soviets en els tràgics fets de Villa de Don Fadrique

L'agitador s'havia allionat personalment a Rússia

Es coneixen antecedents i detalls interessants dels successos de Villa de Don Fadrique.

La majoria de camperols d'aquell poble, que eren socialistes, es passaren en massa al comunisme, i elegiren alcalde el president de la Societat Obrera, Lluís Cincuéndez Muñoz, organitzador del comunisme al poble. També triomfaren després en l'elecció de jutge municipal, i d'aquesta manera tots els llocs polítics d'autoritat quedaren a llurs mans.

La gran setmana social de Lille

Una aspiració universal mou els esperits d'aquells que es refusen a creure sense remei els desordres eu què es debat la humanitat. L'atenció torna rublerta d'esperança vers l'Església maternal, guardadora de paraules de vida, que hom es sent encara capaç de redraçar una civilització que defalleix.

La setmana social de Lille residirà en el quadro esplèndid de la Universitat lliure. Heus ací el programa que es desenvoluparà, gràvid, de satisfaccions intel·lectuals, i que atraurà milers d'auditors.

S'estudiarà sota quatre grans aspectes l'objecte capital: *El desordre de l'economia internacio-*

nal i el pensament cristià.

Després del curs d'introducció, en el qual M. Eugène Du-toit considerarà la *Concepció cristiana de l'ordre econòmic internacional*, els cursos de Charles Bodin i M. François de Menthon estudiaran *La crisi recent a la llum de les crisis passades*, i situaran el camp de les *oposicions o cooperacions econòmiques internacionals*.

De cara a la situació així descrita, els cursos de R. P. Desbuçois, de M. Lorelle i de M. R. P. Gillet exposaran successivament, *La malaltia del liberalisme i del socialisme*, després, *La naturalesa i la influència dels principis dels quals el catolicisme pren posició en les relacions econòmiques internacionals*.

Arribats ací, els cursos de R. P. Delos i de M. J. Vilatoux marcaran les bases que l'ensenyament de la Santa Seu i la filosofia cristiana assignen al *Bé comú internacional* i al *Fenòmen psicològic de la confiança*.

Establertes les definicions i indicades les grans directives, el programa enfocarà un a un els elements principals del problema de l'economia internacional: *La distribució internacional de capitals*, per M. Pierre Bayart; *La política dels canvis internacionals*, per Garrigou-

Lagrange; *La política d'enteses industrials*, per M. Maurice Eblé; *La política d'emigracions*, per M. A. Boissard; *La terra i el problema del blat*, per M. H. Hütier; *El problema del carbó*, per M. de Perjerimhoff; *L'augment del poder d'adquisició internacional*, per R. P. Arnou.

El R. P. Duset i M. Bruno de Solanges demostraran en quines condicions una economia internacional pot ésser ordenada de cara al bé comú.

Recolzats en aquests ensenyaments, per confirmar-los o aclarir-los, les lliçons confiades a Mrs. Roulet, G. Tournoux, Joseph Danel, H. Boissard, M. Prévost i Catry, Duval Arnould, L. Nicolle, W. Hill, tractaran dels aspectes locals o de les solucions parcials de la crisi econòmica.

Com pot jutjar-se per aquesta visió general, és ben bé una gran Setmana Social el que es prepara. Setma de treball intens aplicat a un problema, de la solució del qual depèn el present i l'esdevenidor. Setmana de joiosa coincidència i de fraternal col·laboració, per aquells que volent resoldre el doble problema de la sustentació i del regne de la pau entre els homes, es giren amb confiança vers el Crist.

La tràgica jornada comunista d'El Perú

Un gran nombre de bandes d'insurrectes embrigats, afiliats al comunisme, es lliuraren a tota mena d'excessos

L'aspecte de la població, després de dominat el moviment, era desolador

Com si les lliçons encara no fossin prou eloqüents, un altre poble ha hagut de sofrir els estralls d'una revolta comunista. Ha estat Trujillo població situada al nord d'El Perú. Amb motiu de la revolució iniciada en aquella República, hi han hagut manifestacions comunistes, cosa que demostra la gran activitat soviètica en revolucionar el món, puix que no hi ha actualment cap inten revolucionari en el qual no es vegin concomitances bolxevics.

A Trujillo, nombroses bandes de paisans revoltats esdevinguts comunistes, fora de si per les propagandes demagògiques que havien escoltat, varen recórrer els carrers i saquejaren tendes i incendiaren edificis; i fins arribaren a realitzar algun

linxament. Quan les tropes governamentals aconseguiren dominar la situació, després d'haver lliurat una batalla encarnissada, ja hi havia els carrers plens de cadàvers. La referència oficial diu que en aquesta batalla resultaren deu oficials i gran nombre de soldats morts. Els infermeres de la Creu Roja varen recollir molts ferits.

I, tot això, en nom d'una doctrina que pretén ésser reivindicadora. En nom del comunisme.

Es possible que la gent hagi llegit aquest telegrama amb una mica d'indiferència, perquè haurà pensat que les coses vistes de lluny varien molt. No obstant, és fàcil de constatar com la influència del comunisme rus va minant l'existència dels pobles.

Des d'aquest lloc hem anat registrant i ho anirem fent, els esdeveniments predominants en el desenvolupament del procés comunista rus, entrat en un període de decadència. Cal temer, però, les revifalles i organitzar-se per a la defensa.